

Nhớ Đạo Huynh Thiện Nguyên

Bửu Long

Xưa,

Giữa biển trần muôn trùng sóng gió
Một con thuyền trắng mỏng ngàn khơi
Tuổi mười sáu đã được gọi tên lành¹
Viên ngọc sáng trau hình đạo lý
Tên Ngọc Minh như tổ ngô tu hành
Tuổi mười bảy nhận ân thiêng Đức Mẹ²
Lời kim thạch để trọn gìn bốn tánh
Đạo tài thành cho tròn phận thiên lương
Như bóng trăng treo bàng bạc tình thương

1. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh dạy: “Còn phải nói đến những phần tiến lên như Quang Dũng, Ngọc Minh, Mộng Lương, Đức Chính, Minh Đức, Phục Nguyên, Tân Dân, Chí Chơn, Hữu Thường và Anh Đào, Mỹ Liên, Ngọc Sương, Thu Danh, Thanh Lan, Thu Hồng...” (Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-4 Quý Sửu, 17-5-1973).

2. Đức Diêu Trì Kim Mẫu dạy: “Mấy đứa nhỏ: Tấn Trạch, Văn Thọ, Huệ Trung, Huệ Nhẫn, Huệ Ý, Trọng Nguyên, Thị Ân, Chí Phước, Hạnh Điền, Hạnh Diệu, Bạch Yến, Thị Ngoạn, Mỹ Liên, Mộng Lương, Đức Chính, Đức Minh, Ngọc Minh, hưởng hồng ân của Mẹ để tập lần hạnh đạo cho thông để được Mẹ ban hồng ân cho năm sắp đến...” (Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-12 Quý Sửu, 07-01-1974).

Như đất chở trên dòng thiên lý
Giữa hồng hoang với muôn ngàn mộng寐
Khoác bạch y gắng một tấm lòng trong
“Giác ngộ cận ưu mầu giáo hóa
Thức thời viễn lự pháp tông truyền”⁻³
Nên đường đời có bao phen chìm nổi
Phong ba sự thế vẫn an nhiên
Dù bước đạo có khi nào sóng lặng
Gió phong trần dễ mấy bận bình yên
Đường tu là điểm thiết hóa hoàng kim
Bởi trừ khước tham sân si có khi nan đổ
Tuổi ba hai, huynh tên đề Tiên tịch
Bốn mươi sáu, nhận trọng trách Ngoại Giao⁻⁴
Dạ thảo ngay in một mảnh tâm điền
“Ngọc Minh do chí cố dời mài
Nên đạo là nhờ biết thảo ngay
Đạo đức vững vàng nơi ý thánh
Ban cho Thiện Nguyện hưởng ân dày”⁻⁵
Ôi!

3. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 25-3
Đinh Mão (22-4-1987).

4. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 18-02
Canh Thìn (23-3-2000).

5. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-7
Kỷ Tỵ (15-8-1989).

“Nhân tợ thu hồng lai hữu tín
Sự như xuân mộng liễu vô ngân”⁻⁶
Cánh buồm trắng lạc trôi dòng biển cạn
Viên ngọc sáng đã vội khuất non ngàn
Hoài bão tan trong thành khói biếc
Gánh đồ thư chưa trọn vẹn đường trần
Làn khói mỏng vấn vương màu lư thảo
 Gian trời đất chia đôi ánh mây vàng!
Nay,
Khuya tháng Sáu mưa ngâu chưa kịp tạnh
Trời màu đêm đã rụng một vì sao
Trên hành liễu còn đọng lời thương tiếc
Cánh buồm giương nay thiếu một tay chèo
Trên dặm trời chắc huynh còn ngoảnh lại
Bước đường mây chắc mấy bạn bồi hồi
Còn vang vọng trên dư vang đại hải
Ước nguyện xưa gánh chút Đạo vào đời
Thì ngược trông về trời biển mệnh mang
Sau tà áo bay mấy đường mây trắng
Đường âm dương có muôn chiều cách biệt
Thì chắc huynh sẽ mặc trợ âm phò
Nghĩa đệ huynh nén tâm hương bái tiễn
Chén tâm tình kính tiễn một người đi...

6. Thơ Tô Đông Pha.